

ΙΩΗΛ

- ΙΩΗΛ 1
- Ιωηλ. 1,1 Λόγος Κυρίου, ὃς ἐγενήθη πρὸς Ἰωήλ τὸν τοῦ Βαθουήλ.
Ιωηλ. 1,1 Λογος Κυρίου ο οποίος απηυθύνθη προς τον Ιωήλ, τον υιόν του Βαθουήλ.
- Ιωηλ. 1,2 Ἀκούσατε ταῦτα, οἱ πρεσβύτεροι, καὶ ἐνωτίσασθε, πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν. εἰ γέγονε τοιαῦτα ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν ἢ ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν πατέρων ὑμῶν;
Ιωηλ. 1,2 Ακούσατε αυτά, που θα σας εἶπω, σεις οἱ ἄρχοντες του λαοῦ, καὶ ακροασθῆτε με προσοχὴν ὅλοι οἱ κάτοικοι της χώρας αὐτῆς. Μήπως καὶ ὅμοια προς αὐτά, που θα σας εἶπω, ἐγέναν ἄλλοτε εἰς τας ἡμέρας σας ἢ εἰς τας ἡμέρας των προγόνων σας;
- Ιωηλ. 1,3 ὑπὲρ αὐτῶν τοῖς τέκνοις ὑμῶν διηγήσασθε, καὶ τὰ τέκνα ὑμῶν τοῖς τέκνοις αὐτῶν, καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν εἰς γενεὰν ἑτέραν.
Ιωηλ. 1,3 Διηγηθῆτε αὐτά εἰς τα παιδιά σας καὶ τα παιδιά σας να τα διηγηθούν εἰς τα παιδιά των καὶ τα παιδιά εκείνων να τα διηγηθούν εἰς την ερχοσμένην γενεάν καὶ να μεταδοθούν ἔτσι ἀπὸ γενεάς εἰς γενεάν.
- Ιωηλ. 1,4 τὰ κατάλοιπα τῆς κάμπης κατέφαγεν ἡ ἀκρίς, καὶ τὰ κατάλοιπα τῆς ἀκρίδος κατέφαγεν ὁ βρούχος, καὶ τὰ κατάλοιπα τοῦ βρούχου κατέφαγεν ἡ ἐρυσίβη.
Ιωηλ. 1,4 Ὅ,τι ἀφήκεν ἡ καταστρεπτικὴ κάμπη τὸ ἔφαγεν ἡ ακρίδα. Καὶ εκείνα που ἀφήκεν ἡ ακρίδα, τα ἔφαγεν ὁ βρούχος καὶ ὅσα ἀφήκεν ὁ βρούχος τα ἔφαγεν ἡ ἐρυσίβη.
- Ιωηλ. 1,5 ἐκνήψατε, οἱ μεθύοντες, ἐξ οἴνου αὐτῶν καὶ κλαύσατε· θρηνήσατε, πάντες οἱ πίνοντες οἶνον εἰς μέθην, ὅτι ἐξήρθη ἐκ στόματος ὑμῶν εὐφροσύνη καὶ χαρὰ.
Ιωηλ. 1,5 Συνέλθετε ἀπὸ την μέθην του οἴνου σας σεις, που πίνετε οἶνον καὶ μεθάτε, διότι ὁ οἶνος τὸ σὺμβολον καὶ ἡ πηγὴ της χαρὰς καὶ της εὐφροσύνης, ἔχει λείψει πλέον ἀπὸ τὸ στόμα σας.
- Ιωηλ. 1,6 ὅτι ἔθνος ἀνέβη ἐπὶ τὴν γῆν μου ἰσχυρὸν καὶ ἀναρίθμητον, οἱ ὀδόντες αὐτοῦ, ὀδόντες λέοντος, καὶ αἱ μύλαι αὐτοῦ σκύμνου.
Ιωηλ. 1,6 Δεν θα ξαναπιῆτε οἶνον, διότι πλῆθος μέγα, ἰσχυρὸν καὶ ἀναρίθμητον εἰσώρμησεν εἰς την χώραν σας. Οἱ ὀδόντες αὐτῶν εἶναι ὡσάν τα δόντια του λέοντος καὶ οἱ τραπεζίται των συντρίβουν ὡσάν τους μυλόδοντας νεαροὺ ληονταριού.
- Ιωηλ. 1,7 ἔθετο τὴν ἄμπελόν μου εἰς ἀφανισμόν καὶ τὰς συκάς μου εἰς συγκλασμόν· ἐρευνῶν ἐξηρεύνησεν αὐτὴν καὶ ἔρριπεν, ἐλεύκανε τὰ κλήματα αὐτῆς.
Ιωηλ. 1,7 Κατέστρεψε καὶ ἐξηφάνισε τους ἀμπελώνας του λαοῦ μου, κατακομμάτισε τις συκίές μου, συστηματικὰ καὶ με ἐπιμονὴν ἐξηρεύνησε την χώραν. Την ἔρριψε κάτω κατεστραμμένην, ἐγδαρε τα κλήματατῆς καὶ τα ἀφήκε λευκὰ καὶ ξηρά.
- Ιωηλ. 1,8 θρήνησον πρὸς με ὑπὲρ νύμφην περιεζωσμένην σάκκον ἐπὶ τὸν ἄνδρα αὐτῆς τὸν παρθενικόν.
Ιωηλ. 1,8 Θρήνησε, λοιπόν, μπροστά μου, περισσότερον ἀπὸ την νύμφην, ἡ ὁποία ἔχει φορέσει πένθιμον σάκκινον ἔνδυμα, διότι ἔχασε τον πρώτον νεαρόν καὶ ἠγαπημένον ἄνδρα της.
- Ιωηλ. 1,9 ἐξῆρται θυσία καὶ σπονδὴ ἐξ οἴκου Κυρίου. πενθεῖτε, οἱ ἱερεῖς οἱ λειτουργοῦντες θυσιαστηρίῳ Κυρίου,
Ιωηλ. 1,9 Ἐλλειψε πλέον κάθε θυσία καὶ σπονδὴ στον ναόν του Κυρίου. Πενθήσατε λοιπόν, σεις οἱ ἱερεῖς, σεις που υπηρετεῖτε στο θυσιαστήριον του Κυρίου,
- Ιωηλ. 1,10 ὅτι τεταλαιπώρηκε τὰ πεδία· πενθεῖτω ἡ γῆ, ὅτι τεταλαιπώρηκε σῖτος, ἐξηράνθη οἶνος, ὀλιγώθη ἔλαιον.
Ιωηλ. 1,10 διότι αἱ πεδιάδες ἔχουν καταστραφῆ. Ἄς πενθήσῃ ἡ χώρα, διότι τα σιτηρά ἔχουν ἀφανισθῆ. Ἐξηράνθησαν αἱ ἀμπελοὶ καὶ ἔλλειψεν ὁ οἶνος. Τὸ λάδι ὀλιγόστευσεν.
- Ιωηλ. 1,11 ἐξηράνθησαν γεωργοί· θρηνεῖτε, κτήματα, ὑπὲρ πυροῦ καὶ κριθῆς, ὅτι ἀπόλωλε τρυγητὸς ἐξ ἀγροῦ·
Ιωηλ. 1,11 Οἱ γεωργοὶ ὁμοιάζουν κατάξηροι, διότι ἔχασαν ἀγρούς καὶ συγκομιδὴν. Θρηνήσατε ὅλοι δια τα κατεστραμμένα κτήματα, δια την ἔλλειψιν του σιταριοῦ καὶ της κριθῆς, διότι κατεστράφη ἡ συγκομιδὴ των αγρῶν.
- Ιωηλ. 1,12 ἢ ἄμπελος ἐξηράνθη, καὶ αἱ συκαὶ ὀλιγώθησαν· ῥόα καὶ φοῖνιξ καὶ μῆλον καὶ πάντα τὰ ξύλα τοῦ ἀγροῦ ἐξηράνθησαν, ὅτι ἤσχυναν χαρὰν οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων.
Ιωηλ. 1,12 Τα ἀμπέλια ἔχουν ξηρανθῆ, συκίές ὀλίγες ἀπέμειναν, οἱ ῥοδιές καὶ οἱ φοῖνικες, οἱ μηλιές καὶ ὅλα τα δένδρα της υπαίθρου εἶναι ξηρά. Λυπη καὶ κατῆφεια διεδέχθη την χαρὰν των ἀνθρώπων.
- Ιωηλ. 1,13 περιζώσασθε καὶ κόπτεσθε, οἱ ἱερεῖς, θρηνεῖτε οἱ λειτουργοῦντες θυσιαστηρίῳ· εἰσέλθετε ὑπνώσατε ἐν σάκκοις λειτουργοῦντες Θεῷ, ὅτι ἀπέσχηκεν ἐξ οἴκου Θεοῦ ὑμῶν θυσία καὶ σπονδὴ.
Ιωηλ. 1,13 Φορέσατε καὶ ζωσθῆτε σάκκινα πένθιμα ἐνδύματα σεις οἱ ἱερεῖς, οἱ υπηρετοῦντες στο θυσιαστήριον, θρηνήσατε. Εἰσέλθετε στο δωμάτιόν σας καὶ κοιμηθῆτε μέσα εἰς πένθιμους σάκκους, σεις οἱ ὁποῖοι υπηρετεῖτε τον Θεόν. Διότι ἔχουν πλέον ἀπομακρυνθῆ καὶ ἔχουν λείπει ὀλοτελῶς ἀπὸ τον ναόν του Θεοῦ σας θυσίαι καὶ σπονδαί.

- Ιωηλ. 1,14 ἀγιάσατε νηστείαν, κηρύξατε θεραπείαν, συναγάγετε πρεσβυτέρους πάντας κατοικοῦντας γῆν εἰς οἶκον Θεοῦ ὑμῶν καὶ κεκράξετε πρὸς Κύριον ἐκτενῶς·
- Ιωηλ. 1,14 Κηρύξατε ἡμέραν νηστείας καὶ ἐξιλεώσεως, κραυγάσατε πρὸς τον Θεόν ζητοῦντες θεραπείαν ἀπὸ τα δεινά σας, συκαλέσατε καὶ συναθροίσατε ὅλους τους γεροντοτέρους κατοίκους της χώρας σας στον ναόν του Θεοῦ σας. Κράξατε πρὸς τον Κυριον με δέησιν παρατεταμένην καὶ ἐπίμονον.
- Ιωηλ. 1,15 οἴμοι, οἴμοι, οἴμοι εἰς ἡμέραν, ὅτι ἐγγύς ἡ ἡμέρα Κυρίου καὶ ὡς ταλαιπωρία ἐκ ταλαιπωρίας ἦξει.
- Ιωηλ. 1,15 Ἀλλοίμονον καὶ τρισαλλοίμονον! Ποίας ἡμέρας τραγικῆς συμφορᾶς ζῶμεν! Διότι ἐφθασε πλέον ἡ φοβερά ἡμέρα του Κυρίου. Ἡ μία συμφορὰ ἐρχεται κατόπιν της ἄλλης.
- Ιωηλ. 1,16 κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν βρώματα ἐξωλοθρεύθη, ἐξ οἴκου Θεοῦ ὑμῶν εὐφροσύνη καὶ χαρὰ.
- Ιωηλ. 1,16 Ἐμπρὸς ἀπὸ τα μάτια σας καταστρέφονται αἱ τροφαί, καὶ ἀπὸ τον ναόν του Θεοῦ σας ἔχει λείψει πλέον εὐφροσύνη καὶ χαρὰ.
- Ιωηλ. 1,17 ἐσκίρτησαν δαμάλις ἐπὶ ταῖς φάτναις αὐτῶν, ἠφανίσθησαν θησαυροί, κατεσκάφησαν ληνοί, ὅτι ἐξηράνθη οἶτος,
- Ιωηλ. 1,17 Ἀνήσυχα τα δαμάλια σκιρτοῦν εἰς τας φάτνας των δια την ἔλλειψιν της τροφῆς. Αἱ ἀποθήκαι ἔχουν καταστραφῆ, οἱ ληνοί ἔχουν κρημισθῆ καὶ κατασκαφῆ, τα σιτηρὰ ἔχουν ξηρανθῆ.
- Ιωηλ. 1,18 τί ἀποθήσομεν ἑαυτοῖς; ἔκλαυσαν βουκόλια βοῶν, ὅτι οὐχ ὑπῆρχε νομὴ αὐτοῖς, καὶ τὰ ποιμνια τῶν προβάτων ἠφανίσθησαν.
- Ιωηλ. 1,18 Τι λοιπὸν ἔχει ἀπομείνει να ἀποθηκεύσωμεν δια την συντήρησίν μας; Φωνάζουν πένθημα οἱ ἀγέλες των βοϊδίων, διότι δεν υπάρχουν δι' αὐτὰ πλέον βοσκαί. Τα κοπάδια των προβάτων ἔχουν καὶ αὐτὰ ἀφανισθῆ.
- Ιωηλ. 1,19 πρὸς σέ, Κύριε, βοήσομαι, ὅτι πῦρ ἀνήλωσε τὰ ὠραῖα τῆς ἐρήμου, καὶ φλόξ ἀνήψε πάντα τὰ ξύλα τοῦ ἀγροῦ·
- Ιωηλ. 1,19 Πρὸς σέ, Κυριε, ἐκ βάθους καρδίας θα βοήσω, διότι ἡ φωτιά ἔχει καταστρέψει ὅλα τα ὠραῖα των ἀκατοίκητων περιοχῶν, φλόγες ἔχουν ἀνάψει εἰς ὅλα τα δένδρα της υπαίθρου.
- Ιωηλ. 1,20 καὶ τὰ κτήνη τοῦ πεδίου ἀνέβλεψαν πρὸς σέ, ὅτι ἐξηράνθησαν ἀφέσεις ὑδάτων καὶ πῦρ κατέφαγε τὰ ὠραῖα τῆς ἐρήμου.
- Ιωηλ. 1,20 Καὶ αὐτὰ ἄκομα τα ζῶα των πεδιάδων ἔχουν ἀνυψώσει ἱκετευτικά τα βλέμματα των πρὸς Σέ, διότι ἐστείρεψαν καὶ αἱ πηγαὶ των ὑδάτων, τα καύματα ὡσάν φωτιά ἔχουν καταφάγει τα ὠραῖα μέρη των ἀκατοικητῶν περιοχῶν.

ΙΩΗΛ 2

- Ιωηλ. 2,1 Σαλπίατε σάλπιγγι ἐν Σιών, κηρύξατε ἐν ὄρει ἀγίῳ μου, καὶ συγχυθήτωσαν πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν, διότι πάρεστιν ἡμέρα Κυρίου, ὅτι ἐγγύς,
- Ιωηλ. 2,1 Σαλπίατε με βροντερὰν σάλπιγγα εἰς την Ἱερουσαλήμ δια την ἐπερχομένην φοβερὰν τιμωρίαν· βροντοφωνήσατε στο ἅγιόν μου Ὄρος· σύγχυσις ας καταλάβη τους κατοίκους της πόλεως, διότι ἐφθασεν, εἶναι πλησίον ἡ ἡμέρα δικαίας ἀνταποδόσεως ἐκ μέρους του Κυρίου.
- Ιωηλ. 2,2 ἡμέρα σκότους καὶ γνόφου, ἡμέρα νεφέλης καὶ ὀμίχλης· ὡς ὄρθρος χυθήσεται ἐπὶ τὰ ὄρη λαὸς πολὺς καὶ ἰσχυρὸς· ὅμοιος αὐτῷ οὐ γέγονεν ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ μετ' αὐτὸν οὐ προστεθήσεται ἕως ἐτῶν εἰς γενεὰς γενεῶν.
- Ιωηλ. 2,2 Ἡ ἡμέρα αὐτῆς εἶναι σκοτάδι καὶ ζόφος, ἡμέρα πυκνοσκεπασμένη ἀπὸ σκοτεινὰ νέφη καὶ ομίχλην. Ὅπως το γλυκοχάραγμα ξεχύνεται με ταχύτητα εἰς τα ὄρη, με την ἰδίαν ταχύτητα ἐπέρχονται τα ἀτελείωτα σμήνη των ἀκριδῶν. Θα ξεχυθῆ πολὺς καὶ ἰσχυρὸς πολεμικὸς λαὸς. Ἀπὸ τα παλαιότερα χρόνια μέχρι σήμερα δεν υπήρξε παρόμοιος με αὐτὸν καὶ οὔτε θα παρουσιασθῆ εἰς τας γενεὰς των γενεῶν του μέλλοντος.
- Ιωηλ. 2,3 τὰ ἔμπροσθεν αὐτοῦ πῦρ ἀναλίσκον, καὶ τὰ ὀπίσω αὐτοῦ ἀναπτομένη φλόξ· ὡς παράδεισος τρυφῆς ἢ γῆ πρὸ προσώπου αὐτοῦ, καὶ τὰ ὀπισθεν αὐτοῦ πεδίων ἀφανισμοῦ, καὶ ἀνασφζόμενος οὐκ ἔσται αὐτῷ.
- Ιωηλ. 2,3 Ἐμπρὸς ἀπὸ τον πολεμικὸν στρατὸν προπορεύεται καταστρεπτικὴ φωτιά, ὀπίσω ἀπὸ αὐτὸν ἀκολουθοῦν φλόγες πυρός. Ἡ χώρα, που ἐκτείνεται ἐμπρὸς ἀπὸ αὐτὸν, πρὶν την καταλάβη, εἶναι ὠραῖα ὡσάν παράδεισος τρυφῆς· ὀπίσω ὁμως αὐτοῦ μετὰ την διάβασίν του εἶναι ἀφανισμένα, ἔρημοι πεδιάδες. Κανείς δεν πρόκειται να σωθῆ ἀπὸ την ἐπιδρομὴν αὐτοῦ.
- Ιωηλ. 2,4 ὡς ὄρασις ἵππων ἢ ὄψις αὐτῶν, καὶ ὡς ἵππεῖς οὕτως καταδιώξονται·
- Ιωηλ. 2,4 Ὡσάν ἵππικὸν πολέμου ὁμοιάζουν οἱ ἐπιδρομεῖς αὐτοῦ, θα καταδιώκουν με ταχύτητα ὡσάν ἵπποι εἰς πόλεμον.
- Ιωηλ. 2,5 ὡς φωνὴ ἀρμάτων ἐπὶ τὰς κορυφὰς τῶν ὀρέων ἐξαλοῦνται καὶ ὡς φωνὴ φλογὸς πυρὸς κατεσθιούσης καλὰμην καὶ ὡς λαὸς πολὺς καὶ ἰσχυρὸς παρατασσόμενος εἰς πόλεμον.
- Ιωηλ. 2,5 Πηδούν ἀπὸ τας κορυφὰς των ὀρέων καὶ δημιουργοῦν θόρυβον ὡσάν τα τρέχοντα πολεμικὰ ἄρματα. Ὁ πολεμικὸς των θόρυβος ὁμοιάζει με την βοήν πυρκαϊᾶς, ἡ ὁποία κατατρώγει την καλαμιάν. Φαίνεται σαν στρατὸς πολὺς καὶ

ισχυρός συντεταγμένος και τρέχων εις πόλεμον.

- Ιωηλ. 2,6 από προσώπου αὐτοῦ συντριβήσονται λαοί, πᾶν πρόσωπον ὡς πρόσκαυμα χύτρας,
Ιωηλ. 2,6 Προ της ορμῆς των συντρίβονται λαοί, φλογίζονται και μαυρίζουν, σαν χύτρα επάνω εις την πυράν, τα πρόσωπα ὄλων.
- Ιωηλ. 2,7 ὡς μαχηταὶ δραμοῦνται καὶ ὡς ἄνδρες πολεμισταὶ ἀναβήσονται ἐπὶ τὰ τείχη, καὶ ἕκαστος ἐν τῇ ὁδῷ αὐτοῦ πορευέσεται, καὶ οὐ μὴ ἐκκλίνουσι τὰς τρίβους αὐτῶν,
Ιωηλ. 2,7 Τρέχουν ἀκάθεκτοι σαν μαχηταί, ὡσάν ἐμπειροὶ πολεμισταὶ ἀναβαίνουν επάνω εις τα τείχη. Καθένας ἀπὸ τους πολεμιστάς αὐτούς προχωρεῖ αποφασιστικῶς στον δρόμον του· δεν παρεκκλίνουν ἀπὸ την πορείαν των.
- Ιωηλ. 2,8 καὶ ἕκαστος ἀπὸ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ οὐκ ἀφέξεται, καταβαρυνόμενοι ἐν τοῖς ὄπλοις αὐτῶν πορεύονται καὶ ἐν τοῖς βέλεσιν αὐτῶν πεσοῦνται καὶ οὐ μὴ συντελεσθῶσι.
Ιωηλ. 2,8 Κανεὶς δεν ἀπομακρύνεται ἀπὸ τον συνάδελφόν του, ἀποτελοῦν συμπλεγῆς σώμα πορεύονται φορτωμένοι τα ὄπλα των. Προχωροῦν σταθερά, ἔστω και αν μερικοὶ πέσουν κτυπημένοι ἀπὸ τα ὄπλα των ἀνθρώπων. Αὐτὸ δεν θα ἐλαττώσῃ αἰσθητῶς τον ἀριθμὸν των· εἶναι πολυἀριθμοὶ.
- Ιωηλ. 2,9 τῆς πόλεως ἐπιλήφονται καὶ ἐπὶ τῶν τειχέων δραμοῦνται καὶ ἐπὶ τὰς οἰκίας ἀναβήσονται καὶ διὰ θυρίδων εἰσελεύσονται ὡς κλέπται.
Ιωηλ. 2,9 Κυριεῦουν την πόλιν, τρέχουν επάνω εις τα τείχη, ἀνεβαίνουν εις τὰς οἰκίας και εἰσέρχονται εις αὐτάς ἀπὸ τα παράθυρα ὡσάν κλέπται.
- Ιωηλ. 2,10 πρὸ προσώπου αὐτῶν συγχυθήσεται ἡ γῆ καὶ σεισθήσεται ὁ οὐρανός, ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη συσκοτάσουσι, καὶ τὰ ἄστρα δύσουσι τὸ φέγγος αὐτῶν.
Ιωηλ. 2,10 Κατὰ την ἐπιδρομὴν των σύγχυσις ἀπλώνεται εις την γην, συγκλονίζονται οἱ οὐρανοί, σκοτίζονται ὁ ἥλιος και ἡ σελήνη, σβήνει τὸ φέγγος των ἀστέρων.
- Ιωηλ. 2,11 καὶ Κύριος δώσει φωνὴν αὐτοῦ πρὸ προσώπου δυνάμεως αὐτοῦ, ὅτι πολλὴ ἔστι σφόδρα ἡ παρεμβολὴ αὐτοῦ, ὅτι ἰσχυρὰ ἔργα λόγων αὐτοῦ· διότι μεγάλη ἡ ἡμέρα Κυρίου, ἐπιφανὴς σφόδρα, καὶ τίς ἔσται ἰκανός αὐτῆ;
Ιωηλ. 2,11 Ὁ Κύριος ἰσχυράν θα ἀφήσῃ την φωνὴν εμπρὸς στον πολεμικὸν αὐτὸν στρατόν, διότι τὸ στρατόπεδον αὐτῶν εἶναι πολὺ μεγάλο και ἰσχυρόν, ἀλλὰ και τα ἔργα, που διατάσσει ὁ Θεός, εἶναι πάντοτε ἰσχυρά. Μεγάλῃ εἶναι ὄντως ἡ ἡμέρα του Κυρίου, ὀλοφάνερη και τρομερά. Ποίος εἶναι ἰκανὸς να ἀντισταθῇ εις αὐτήν;
- Ιωηλ. 2,12 καὶ νῦν λέγει Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν· ἐπιστράφητε πρὸς με ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ὑμῶν καὶ ἐν νηστεία καὶ ἐν κλαυθμῷ καὶ ἐν κοπετῷ·
Ιωηλ. 2,12 Καὶ τῶρα, λέγει πρὸς σας Κύριος ὁ Θεός σας· ἐπιστρέψατε ἐν μετανοία πρὸς ἐμὲ με ὅλην σας την καρδίαν, με νηστείαν, με θρήνους και κοπετούς.
- Ιωηλ. 2,13 καὶ διαρρήξατε τὰς καρδίας ὑμῶν καὶ μὴ τὰ ἱμάτια ὑμῶν καὶ ἐπιστράφητε πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ὑμῶν, ὅτι ἐλεῆμων καὶ οἰκτίρμων ἔστι, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ μετανοῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις.
Ιωηλ. 2,13 Σχίσατε τὰς καρδίας ἀπὸ τον πόνον της μετανοίας και την συναίσθησιν της ἐνόχης σας, και ὄχι τα ἐνδύματά σας. Ἐπιστρέψατε πρὸς Κύριον τον Θεὸν σας, διότι αὐτὸς εἶναι ἐλεῆμων και οἰκτίρμων, μακρόθυμος και πολυέλεος, λυπούμενος δια τὰς παρανομίας των ἀνθρώπων και μεταβάλλων γνώμην ὡς πρὸς τὰς τιμωρίας των ἀμαρτωλῶν.
- Ιωηλ. 2,14 τίς οἶδεν εἰ ἐπιστρέψει καὶ μετανοήσῃ καὶ ὑπολείψεται ὀπίσω αὐτοῦ εὐλογίαν καὶ θυσίαν καὶ σπονδὴν Κυρίῳ τῷ Θεῷ ὑμῶν;
Ιωηλ. 2,14 Καὶ ποίος γνωρίζει, μήπως και εις την περίστασιν αὐτὴν ἀλλάξῃ γνώμην ὁ Κύριος, ἐπιστρέψῃ με στοργὴν πρὸς σας και ἀποστείλῃ την εὐλογίαν του εις την χώραν μας, ὥστε να προσφέρετε πρὸς Κύριον τον Θεὸν σας εὐπρόσδεκτον θυσίαν και σπονδὴν;
- Ιωηλ. 2,15 σαλπίσσατε σάλπιγγι ἐν Σιών, ἀγιάσατε νηστείαν, κηρύξατε θεραπείαν,
Ιωηλ. 2,15 Σαλπίσσατε με την ἱεράν σάλπιγγα εις την Σιών, ἀφιερῶσατε ἡμέραν νηστείας, ἀναγγεῖλατε με τον κήρυκα εὐλαβὴ λίτανειαν.
- Ιωηλ. 2,16 συναγάγετε λαόν, ἀγιάσατε ἐκκλησίαν, ἐκλέξασθε πρεσβυτέρους, συναγάγετε νήπια θηλάζοντα μαστοῦς, ἐξελεθῶ νυμφίος ἐκ τοῦ κοιτῶνος αὐτοῦ καὶ νύμφη ἐκ τοῦ παστοῦ αὐτῆς.
Ιωηλ. 2,16 Συναθροίσατε τον λαόν εις ἱεράν συγκέντρωσιν, ἐκλέξατε πρεσβυτέρους ὡς ἀρχοντάς σας, συγκεντρώσατε και αὐτὰ ἀκόμη τα νήπια, που θηλάζουν τους μητρικοὺς μαστοῦς· ἀς ἐξέλθῃ ὁ νεόνυμφος ἀπὸ τον νυμφικὸν θάλαμον και ἡ νεόνυμφος ἀπὸ τον νυμφικὸν κοιτῶνα.
- Ιωηλ. 2,17 ἀνὰ μέσον τῆς κρηπίδος τοῦ θυσιαστηρίου κλαύσονται οἱ ἱερεῖς οἱ λειτουργοῦντες τῷ Κυρίῳ καὶ ἐροῦσι· φεῖσαι, Κύριε, τοῦ λαοῦ σου καὶ μὴ δῶς τὴν κληρονομίαν σου εἰς ὄνειδος τοῦ κατάρξαι αὐτῶν ἔθνη, ὅπως μὴ εἴπωσιν ἐν τοῖς ἔθνεσι· ποῦ ἔστιν ὁ Θεὸς αὐτῶν; -
Ιωηλ. 2,17 Γυρω ἀπὸ την βᾶσιν του θυσιαστηρίου των ὀλοκαυτωμάτων θα κλαύσουν οἱ ἱερεῖς, οἱ λειτουργοὶ του Κυρίου, και θα εἴπωσιν· “Σπλαγχνίσου και λυπήσου, Κυριε, τον λαόν σου και μὴ παραδώσῃς την ἰδικὴν σου κληρονομίαν στον ἐξευτελισμὸν αὐτόν, να κυριαρχήσουν δηλαδὴ επάνω εις αὐτὴν εἰδωλολατρικοὶ λαοί, δια να μὴ εἴπωσιν τα ἔθνη·

Που είναι, λοιπόν, ο Θεός των;”

- Ιωηλ. 2,18 Καὶ ἐζήλωσε Κύριος τὴν γῆν αὐτοῦ καὶ ἐφείσατο τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.
Ιωηλ. 2,18 Ὁ Κύριος με αγίαν καὶ θερμὴν ἀγάπην ηγάπησε τὴν χώραν του καὶ ἐλυπήθη τὸν λαόν του.
Ιωηλ. 2,19 καὶ ἀπεκρίθη Κύριος καὶ εἶπε τῷ λαῷ αὐτοῦ· ἰδοὺ ἐγὼ ἐξαποστέλλω ὑμῖν τὸν σῆτον καὶ τὸν οἶνον καὶ τὸ ἔλαιον, καὶ ἐμπλησθήσεσθε αὐτῶν, καὶ οὐ δώσω ὑμᾶς οὐκέτι εἰς ὄνειδισμὸν ἐν τοῖς ἔθνεσι·
Ιωηλ. 2,19 Ὁ Κύριος ἀπήντησεν εἰς τὰς δεήσους τοῦ λαοῦ του καὶ εἶπεν· ἰδοὺ ἐγὼ θὰ στείλω πρὸς σὰς πλουσίαν ευφορίαν, σῆτον καὶ οἶνον καὶ ἔλαιον. Θὰ χορτάσετε ἀπὸ αὐτὰ καὶ δὲν θὰ ἐπιτρέψω καταισχύνῃ καὶ ἐξευτελισμὸν ἐκ μέρους τῶν εἰδωλολατρῶν.
Ιωηλ. 2,20 καὶ τὸν ἀπὸ βορρᾶ ἐκδιώξω ἀφ’ ὑμῶν καὶ ἐξώσω αὐτὸν εἰς γῆν ἄνυδρον καὶ ἀφανιῶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν τὴν πρώτην καὶ τὰ ὀπίσω αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν τὴν ἐσχάτην, καὶ ἀναβήσεται ἡ σαπρία αὐτοῦ, καὶ ἀναβήσεται ὁ βρόμος αὐτοῦ, ὅτι ἐμεγάλυνε τὰ ἔργα αὐτοῦ.
Ιωηλ. 2,20 Ἐγὼ θὰ ἐκδιώξω ἐκ τῆς χώρας σας τὸν ἀπὸ βορρᾶ ἐπιδραμόντα ἐναντίον σας ἐχθρὸν, θὰ τὸν ἀποθήσω εἰς περιοχὴν ἄνυδρον καὶ ἀγονον, θὰ ἐξαφανίσω τὰ προπορευόμενα τμήματά του μέσα εἰς τὴν Νεκρὰν Θάλασσαν, τὰ δε ἀκολουθοῦντα τμήματα θὰ τὰ καταποντίσω εἰς τὴν Μεσόγειον. Ἡ δυσωδία ἀπὸ τὴν ἀποσύνθεσιν τῶν πτωμάτων του θὰ πλημμυρίσῃ τὸν αἶρα. Καὶ ταῦτα, διότι υπερηφανεύθη διὰ τὰ κατορθώματά του”.
Ιωηλ. 2,21 θάρσει, γῆ, χαῖρε καὶ εὐφραίνου, ὅτι ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι.
Ιωηλ. 2,21 Ἐχε, λοιπόν, θάρρος χώρα του Ἰσραὴλ, χαῖρε καὶ εὐφραίνου, διότι ὁ Κύριος μεγάλα καὶ θαυμαστά ἔργα ἔκαμε διὰ σέ.
Ιωηλ. 2,22 θαρσεῖτε, κτήνη τοῦ πεδίου, ὅτι βεβλάστηκε τὰ πεδία τῆς ἐρήμου, ὅτι ξύλον ἤνεγκε τὸν καρπὸν αὐτοῦ, συκὴ καὶ ἄμπελος ἔδωκαν τὴν ἰσχὺν αὐτῶν.
Ιωηλ. 2,22 Καὶ σεις ἀκόμη τὰ ζῶα τῆς υπαίθρου παρέτε θάρρος, διότι αἱ ἐρημοὶ καὶ ξηραὶ πεδιάδες ἐβλάστησαν πλούσιον χόρτον, τὰ δένδρα ἐκαρποφόρησαν, ἡ συκὴ καὶ ἡ ἄμπελος ἔδωσαν τὰ προϊόντα τῶν.
Ιωηλ. 2,23 καὶ τὰ τέκνα Σιών, χαίρετε καὶ εὐφραίνεσθε ἐπὶ τῷ Κυρίῳ Θεῷ ὑμῶν, διότι ἔδωκεν ὑμῖν τὰ βρώματα εἰς δικαιοσύνην καὶ βρέξει ὑμῖν ὑετὸν πρῶϊμον καὶ ὄψιμον καθὼς ἔμπροσθεν.
Ιωηλ. 2,23 Τέκνα τῆς Ἱερουσαλήμ, χαρήτε καὶ εὐφρανθήτε διὰ τὸν Θεὸν σας, διότι σας ἔδωκε τροφάς, ὅπως αὐτὸς ἐκρινεν. Αὐτὸς θὰ στείλῃ, ὅπως καὶ προηγουμένως, βροχὴν πρῶϊμον καὶ ὄψιμον, βροχὴν στὸν κατάλληλον καιρὸν.
Ιωηλ. 2,24 καὶ πλησθήσονται αἱ ἄλωνες σίτου, καὶ ὑπερεκχυθήσονται αἱ ληνοὶ οἴνου καὶ ἐλαίου.
Ιωηλ. 2,24 Θὰ γεμίσουν τὰ ἀλώνια σας ἀπὸ ἀφθονοῦ σίτου, θὰ ὑπερεκχειλίζουν τὰ κελλάρια σας ἀπὸ οἴνου καὶ ἐλαίου.
Ιωηλ. 2,25 καὶ ἀνταποδώσω ὑμῖν ἀντὶ τῶν ἐτῶν ὧν κατέφαγεν ἡ ἀκρίς καὶ ὁ βροῦχος καὶ ἡ ἐρυσίβη καὶ ἡ κάμψη, ἡ δύναμις μου ἡ μεγάλη, ἣν ἐξαπέστειλα εἰς ὑμᾶς.
Ιωηλ. 2,25 Θὰ ἀνταποδώσω εἰς σας πλούσια τὰ προϊόντα ἀντὶ ἐκείνων τὰ ὁποῖα εἶχε κατὰ τὰ προηγούμενα ἔτη καταφάγει ἡ ἀκρίς καὶ ὁ βροῦχος, τὸ μεγάλο αὐτὸ στράτευμά μου, τὸ ὁποῖον ἐγὼ ἔστειλα ἐναντίον σας πρὸς παιδαγωγικὴν τιμωρίαν σας.
Ιωηλ. 2,26 καὶ φάγεσθε ἐσθίοντες καὶ ἐμπλησθήσεσθε καὶ αἰνέσετε τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν, ὃ ἐποίησε μεθ’ ὑμῶν εἰς θαυμάσια, καὶ οὐ μὴ καταισχυνθῆ ὁ λαὸς μου εἰς τὸν αἰῶνα·
Ιωηλ. 2,26 Θὰ φάγετέ με τὸ παραπάνω, θὰ χορτάσετε καὶ θὰ δοξάσετε τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ σας, ὁ ὁποῖος ἐπραγματοποίησε πρὸς σας τὰ θαυμαστά αὐτὰ ἔργα. Ποτέ δε στὸ μέλλον δὲν θὰ καταισχυνθῆ ὁ λαὸς μου.
Ιωηλ. 2,27 καὶ ἐπιγνώσεσθε ὅτι ἐν μέσῳ τοῦ Ἰσραὴλ ἐγὼ εἰμι, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἕτι πλην ἐμοῦ, καὶ οὐ μὴ καταισχυνθῶσιν ἕτι ὁ λαὸς μου εἰς τὸν αἰῶνα.
Ιωηλ. 2,27 Θὰ γνωρίσετε ἔτσι καλὰ καὶ θὰ μάθετε ὅτι ἐγὼ εἰμι ἐν μέσῳ τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ· ἐγὼ ὁ Κύριος καὶ Θεὸς σας, καὶ δὲν ὑπάρχει ἄλλος Θεὸς πλην ἐμοῦ. Δὲν θὰ καταισχυνθῆ ποτέ πλέον στὸν αἰῶνα ὁ λαὸς μου.

ΙΩΗΛ 3

- Ιωηλ. 3,1 Καὶ ἔσται μετὰ ταῦτα καὶ ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα, καὶ προφητεύσουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν, καὶ οἱ πρεσβύτεροι ὑμῶν ἐνύπνια ἐνυπνιασθήσονται, καὶ οἱ νεανίσκοι ὑμῶν ὀράσεις ὄψονται·
Ιωηλ. 3,1 Μετὰ ταῦτα θὰ ἔλθῃ ἐποχὴ, λέγει ὁ Κύριος, κατὰ τὴν ὁποῖαν θὰ χύσω πλουσίως τὰς δωρεάς καὶ τὰ χαρίσματα τοῦ Πνεύματός μου εἰς κάθε ἄνθρωπον καὶ θὰ προφητεύσουν οἱ υἱοὶ σας καὶ αἱ θυγατέρες σας. Οἱ γεροντότεροι ἀπὸ σας θὰ ἴδουν καὶ θὰ λάβουν ἀποκαλύψεις διὰ μέσου ἐνυπνίων, οἱ δὲ νεώτεροι κατὰ τὴν ηλικίαν θὰ ἴδουν ἐν πλήρει ἐγρηγόρει ἀποκαλυπτικὰ ὀράματα.
Ιωηλ. 3,2 καὶ ἐπὶ τοὺς δούλους μου καὶ ἐπὶ τὰς δούλας μου ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου.
Ιωηλ. 3,2 Ἐπίσης θὰ χύσω πλουσίας τὰς δωρεάς τοῦ Πνεύματός μου κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην στους δούλους καὶ εἰς τὰς δούλας μου.

- Ιωηλ. 3,3 καὶ δώσω τέρατα ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς, αἷμα καὶ πῦρ καὶ ἀτμίδα καπνοῦ·
 Ιωηλ. 3,3 Θα παραχωρήσω δε κατόπιν να γίνουν τρομερά σημεῖα στον ουρανὸν και την γην. Εἰς την γην θα γίνουν αιματηροὶ πόλεμοι, πυρκαϊαὶ και καπνοὶ ἀπὸ τας καιομένας πόλεις.
- Ιωηλ. 3,4 ὁ ἥλιος μεταστραφήσεται εἰς σκότος καὶ ἡ σελήνη εἰς αἷμα πρὶν ἔλθειν τὴν ἡμέραν Κυρίου τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ.
 Ιωηλ. 3,4 Ο ἥλιος θα χάση το φως του και θα μεταστραφῆ εἰς σκότος και η σελήνη θα γίνη κόκκινη, ὅπως το αἷμα, πρὶν ἔλθῃ ἡ μεγάλη και ἐπιφανῆς ἡμέρα του Κυρίου.
- Ιωηλ. 3,5 καὶ ἔσται, πᾶς, ὃς ἂν ἐπικαλέσῃται τὸ ὄνομα Κυρίου, σωθήσεται· ὅτι ἐν τῷ ὄρει Σιών καὶ ἐν Ἱερουσαλήμ ἔσται ἀνασωζόμενος, καθότι εἶπε Κύριος, καὶ εὐαγγελιζόμενοι, οὓς Κύριος προσέκληται.
 Ιωηλ. 3,5 Τότε καθένας, ο οποίος θα επικαλεσθῆ το ὄνομα του Κυρίου, θα σωθῆ. Εἰς το ὄρος Σιών, εἰς την Ἱερουσαλήμ, θα υπάρχουν οἱ σωσμένοι, ὅπως ακριβῶς εἶπεν ο Κύριος. Θα υπάρχουν ἐπίσης ευαγγελισταὶ και κήρυκες, τους οποίους θα ἔχη καλέσει ο Κύριος, δια να κηρύξουν την σώζουσαν ἀλήθειαν στους λαοὺς.

ΙΩΗΛ 4

- Ιωηλ. 4,1 Ὅτι ἰδοὺ ἐγὼ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὅταν ἐπιστρέψω τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰουδα καὶ Ἱερουσαλήμ,
 Ιωηλ. 4,1 Ἰδοὺ, κατὰ τας ἡμέρας της μεγάλης κοσμοϊστορικής ἐκείνης εποχῆς, θα ἐπαναφέρω τους αἰχμαλώτους της Ἰουδαίας και της Ἱερουσαλήμ ἀπὸ τον τόπον της ἐξορίας των.
- Ιωηλ. 4,2 καὶ συνάξω πάντα τὰ ἔθνη καὶ κατάρξω αὐτὰ εἰς τὴν κοιλάδα Ἰωσαφὰτ καὶ διακριθήσομαι πρὸς αὐτοὺς ἐκεῖ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ μου καὶ τῆς κληρονομίας μου Ἰσραὴλ, οἱ διεσπάρησαν ἐν τοῖς ἔθνεσι· καὶ τὴν γῆν μου καταδειλάντο
 Ιωηλ. 4,2 Θα συγκεντρώσω ὅλα τα ἔθνη, θα τα καταβιβάσω εἰς την κοιλάδα του Ἰωσαφάτ. Εκεί θα κάμω κρίσιν ἐναντίον αὐτῶν ὑπὲρ του ἰσραηλιτικοῦ μου λαοῦ και της ἰδιαίτερας αὐτῆς κληρονομίας μου, των Ἰσραηλιτῶν, οἱ οποίοι ἔχουν διασπαρῆ μεταξύ των εἰδωλολατρικῶν λαῶν. Θα κρίνω και θα δικάσω τα ἔθνη, διότι διεμοιράσθησαν μεταξύ των την χώραν του λαοῦ μου.
- Ιωηλ. 4,3 καὶ ἐπὶ τὸν λαὸν μου ἔβαλον κληῖρους καὶ ἔδωκαν τὰ παιδάρια πόρναις καὶ τὰ κοράσια ἐπώλουν ἀντὶ τοῦ οἴνου καὶ ἔπινον.
 Ιωηλ. 4,3 Δια την διανομὴν των αἰχμαλώτων του λαοῦ μου ἔβελαν κληῖρους μεταξύ των. Παρέδωκαν τα παιδάρια εἰς τας πόρναις, τα δε κοράσια ἐπώλουν ἀντὶ ἐλαχίστου οἴνου, τον οποίον και ἔπιναν δια να μεθούν.
- Ιωηλ. 4,4 καὶ τί ὑμεῖς ἐμοί, Τύρος καὶ Σιδὼν καὶ πᾶσα Γαλιλαία ἀλλοφύλων; μὴ ἀνταπόδομα ὑμεῖς ἀνταποδίδοτέ μοι; ἢ μνησικακεῖτε ὑμεῖς ἐπ' ἐμοὶ ὀξέως; καὶ ταχέως ἀνταποδώσω τὸ ἀνταπόδομα ὑμῶν εἰς κεφαλὰς ὑμῶν,
 Ιωηλ. 4,4 Καὶ τι εἶσατε σεις ἐνώπιόν μου, Τυρος, Σιδὼν και ὅλη η Γαλιλαία των ἀλλοεθνῶν και ἀλλοθρήσκων; Μήπως, τυχόν, και θέλετε να ἀνταποδώσετε εἰς ἐμέ ὅσα κατὰ την δικαιοσύνην μου ἔκαμα πρὸς σας; Ἡ μήπως σεις μνησικακεῖτε με δριμύτητα ἐναντίον μου; Πολὺ σύντομα θα ἀνταποδώσω και θα ρίψω ἐπάνω εἰς τας κεφαλὰς σας το κακόν, το οποίον ἐκάματε στον λαὸν μου.
- Ιωηλ. 4,5 ἀνθ' ὧν τὸ ἀργύριόν μου καὶ τὸ χρυσίον μου ἐλάβετε καὶ τὰ ἐπίλεκτά μου τὰ καλὰ εἰσηνέγκατε εἰς τοὺς ναοὺς ὑμῶν
 Ιωηλ. 4,5 Διότι σεις διηρπάσατε το ἀργύριον και το χρυσίον του λαοῦ μου και τα ἄλλα πολυτίμα ἀντικείμενα, τα εφέρατε και τα ετοποθετήσατε στους εἰδωλολατρικοὺς ναοὺς σας.
- Ιωηλ. 4,6 καὶ τοὺς υἱοὺς Ἰουδα καὶ τοὺς υἱοὺς Ἱερουσαλήμ ἀπέδοσθε τοῖς υἱοῖς τῶν Ἑλλήνων, ὅπως ἐξώσητε αὐτοὺς ἐκ τῶν ὀρίων αὐτῶν.
 Ιωηλ. 4,6 Τους ἀνθρώπους της Ἰουδαίας και της Ἱερουσαλήμ τους ἐπώλησατε στους Ἕλληνας και τους ἀπεδιώξατε ἀπὸ τα ὄρια της χώρας των.
- Ιωηλ. 4,7 καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἐξεγείρω αὐτοὺς ἐκ τοῦ τόπου, οὗ ἀπέδοσθε αὐτοὺς ἐκεῖ, καὶ ἀνταποδώσω τὸ ἀνταπόδομα ὑμῶν εἰς κεφαλὰς ὑμῶν
 Ιωηλ. 4,7 Ἰδοὺ ὁμως ὅτι ἐγὼ θα ἐπαναφέρω αὐτοὺς ἀπὸ τον τόπον της ἐξορίας των, ὅπου σστους εἶχατε πωλήσει και θα ἀνταποδώσω και θα ρίψω ἐπάνω εἰς τας κεφαλὰς σας την τιμωρίαν, που σας πρέπει.
- Ιωηλ. 4,8 καὶ ἀποδώσομαι τοὺς υἱοὺς ὑμῶν καὶ τὰς θυγατέρας ὑμῶν εἰς χεῖρας τῶν υἱῶν Ἰουδα, καὶ ἀποδώσονται αὐτοὺς εἰς αἰχμαλωσίαν εἰς ἔθνος μακρὰν ἀπέχον, ὅτι Κύριος ἐλάλησε. -
 Ιωηλ. 4,8 Τους υἱοὺς και τας θυγατέρας σας θα παραδώσω εἰς τα χέρια των Ἰουδαίων, οἱ οποίοι και θα τους πωλήσουν ὡς αἰχμαλώτους εἰς ἔθνος ἀπομεμακρυσμένον· διότι ο Κύριος ὠμίλησε και ἔτσι θα γίνῃ.
- Ιωηλ. 4,9 Κηρύξατε ταῦτα ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἀγιάσατε πόλεμον, ἐξεγείρατε τοὺς μαχητὰς, προσαγάγετε καὶ ἀναβαίνειτε, πάντες ἄνδρες πολεμισταί.

- Ιωηλ. 4,9 Αναγγεilate αυτά εις όλα τα ἔθνη, κηρύξατε και αναλάβετε ιερὸν πόλεμον. Εξεγείρατε και ενθουσιάσατε τους μαχητάς αυτού. Οδηγήσατε όλους εις την μάχην. Ολοι οι εμπειροπόλεμοι ἄνδρες ας αναβούν, δια να λάβουν μέρος στον πόλεμον αυτόν.
- Ιωηλ. 4,10 συγκόψατε τὰ ἄροτρα ὑμῶν εις ῥομφαίας και τὰ δρέπανα ὑμῶν εις σειρομάστας· ὁ ἀδύνατος λεγέτω ὅτι ἰσχύω ἐγώ.
- Ιωηλ. 4,10 Κοψτε τα ἄροτρά σας και μεταβάλετέ τα εις ρομφαίας και τα δρέπανά σας εις λόγχας με ἀγκιστρα και ὅποιος τυχόν είναι ἀδύνατος, ας ενθαρρύνῃ τον εαυτὸν του λέγων· ἐχω και ἐγὼ δύναμιν.
- Ιωηλ. 4,11 συναθροίξεσθε και εἰσπορεύεσθε, πάντα τὰ ἔθνη κυκλόθεν, και συνάχθητε ἐκεῖ· ὁ πρῶτος ἔστω μαχητής.
- Ιωηλ. 4,11 Συγκεντρωθήτε και εἰσέλθετε στον ἀγῶνα. Ολα τα ἔθνη είναι γύρω σας. Συγκεντρωθήτε ἐκεῖ και αὐτός ἀκόμη ὁ πρῶτος και ἡρεμος ας ἀναδειχθῇ πολεμιστής.
- Ιωηλ. 4,12 ἐξεγείρεσθωσαν και ἀναβαινέτωσαν πάντα τὰ ἔθνη εις τὴν κοιλάδα Ἰωσαφάτ, διότι ἐκεῖ καθιῶ τοῦ διακρίναι πάντα τὰ ἔθνη κυκλόθεν.
- Ιωηλ. 4,12 Ας ἐγερθῶν και ας αναβῶν όλα τα ἔθνη εις την κοιλάδα του Ἰωσαφάτ, διότι ἐκεῖ ἐγὼ θα στήσω το δικαστήριόν μου, δια να κρίνω και δικάσω όλα τα γύρω ἔθνη.
- Ιωηλ. 4,13 ἐξαποστείλατε δρέπανα, ὅτι παρέστηκεν ὁ τρυγητός· εἰσπορεύεσθε, πατεῖτε, διότι πλήρης ἡ ληνός· ὑπερεκχεῖτε τὰ ὑπολήνια, ὅτι πεπλήθουνται τὰ κακὰ αὐτῶν.
- Ιωηλ. 4,13 Ἀποστείλατε τα δρέπανά σας, διότι ἐφθασεν ὁ καιρός, που θα θερισθῶν οι ἐχθροὶ μου. Εἰσέλθετε στον ληνόν και πατεῖτε ὡσάν σταφύλια τους ἐχθρούς σας, διότι είναι γεμάτος ὁ ληνός ἀπὸ αὐτούς. Τα κάτω ἀπὸ τον ληνόν ἐγέμισαν οἶνον, ἀπὸ το αἷμα δηλαδὴ των ἐχθρῶν, διότι αἱ κακίαι αὐτῶν ἔχουν πληθυνθῇ.
- Ιωηλ. 4,14 ἦχοι ἐξήχησαν ἐν τῇ κοιλάδι τῆς δίκης, ὅτι ἐγγύς ἡμέρα Κυρίου ἐν τῇ κοιλάδι τῆς δίκης.
- Ιωηλ. 4,14 Ἦχοι ἀντήχησαν και διεβोधήθησαν εις την κοιλάδα αὐτὴν της δίκης, διότι πλησιάζει πλέον ἡ ἡμέρα, που θα κρίνη ὁ Κυριος τα ἔθνη εις την κοιλάδα αὐτὴν.
- Ιωηλ. 4,15 ὁ ἥλιος και ἡ σελήνη συσκοτάσουσι, και οἱ ἀστέρες δύσουσι φέγγος αὐτῶν.
- Ιωηλ. 4,15 Ὁ ἥλιος και ἡ σελήνη, τα δύο αὐτὰ φωτεινὰ σώματα, θα σκοτισθῶν, το δε φεγγοβόλημα των ἀστέρων θα σβήσῃ.
- Ιωηλ. 4,16 ὁ δὲ Κύριος ἐκ Σιών ἀνακεκράξεται και ἐξ Ἱερουσαλήμ δώσει φωνὴν αὐτοῦ, και σεισθήσεται ὁ οὐρανός και ἡ γῆ· ὁ δὲ Κύριος φείσεται τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, και ἐνισχύσει τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ.
- Ιωηλ. 4,16 Ὁ Κυριος ὁμως θα κράξῃ ἀπὸ την Σιών, θα φωνάξῃ ἀπὸ την Ἱερουσαλήμ και θα σεισθῇ ὁ οὐρανός και ἡ γῆ. Ἀλλὰ μέσα στον συγκλονισμόν αὐτόν θα λυπηθῇ τον λαόν του και θα ἐνισχύσῃ τους Ἰσραηλίτας.
- Ιωηλ. 4,17 και ἐπιγνώσεσθε, διότι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός ὑμῶν ὁ κατασκηνῶν ἐν Σιών ὄρει ἀγίῳ μου· και ἔσται Ἱερουσαλήμ ἀγία, και ἄλλογενεῖς οὐ διελεύσονται δι' αὐτῆς οὐκέτι.
- Ιωηλ. 4,17 Τότε θα μάθετε καλά ὅτι ἐγὼ εἶμαι Κυριος ὁ Θεός σας, ὁ ὁποῖος ἐχω κατασκηνώσει εις την Σιών, στο ἅγιον αὐτὸ ὄρος της Ἱερουσαλήμ. Τότε ἡ Ἱερουσαλήμ θα γίνῃ ἀγία. Οι ἀλλοεθνεῖς και οι ἀλλόθρησκοι δεν θα πατοῦν πλέον ἐκεῖ.
- Ιωηλ. 4,18 και ἔσται ἐν τῇ ἡμέρα ἐκείνῃ ἀποσταλάξει τὰ ὄρη γλυκασμόν, και οἱ βουνοὶ ῥυήσονται γάλα, και πᾶσαι αἱ ἀφέσεις Ἰούδα ῥυήσονται ὕδατα, και πηγὴ ἐξ οἴκου Κυρίου ἐξελεύσεται και ποτιεῖ τὸν χειμάρρουν τῶν σχοίνων.
- Ιωηλ. 4,18 Κατὰ την ἐποχὴν ἐκείνην, εις την νέαν κατάστασιν των πραγμάτων, τα ὄρη θα τρέχουν γλυκὸ μέλι και ἀπὸ τους λόφους θα τρέχῃ ἀφθονον γάλα, ὅλοι δε αἱ πηγαὶ θα ἀναβλύζουν ἀφθονα ὕδατα. Πηγὴ θα ἀναβλύζῃ ἀπὸ τον ναόν του Κυρίου, τα νερά της θα φθάνουν και θα ποτίζουν και αὐτόν ἀκόμη τον μακρυνόν και ξηρόν χειμάρρον των Σχοίνων.
- Ιωηλ. 4,19 Αἴγυπτος εις ἀφανισμόν ἔσται, και ἡ Ἰδουμαία εις πεδίον ἀφανισμοῦ ἔσται ἐξ ἀδικιῶν υἱῶν Ἰούδα, ἀνθ' ὧν ἐξέχεαν αἷμα δίκαιον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν.
- Ιωηλ. 4,19 Ἡ Αἴγυπτος θα ἐξαφανισθῇ και ἡ Ἰδουμαία θα γίνῃ πεδιάς ἐρημώσεως ἐξ αἰτίας των ἀδικιῶν της ἐναντίον της φυλῆς Ἰούδα, διότι τα δύο αὐτὰ ἔθνη ἔχυσαν ἀθῶν αἷμα εις την χώραν του Ἰούδα.
- Ιωηλ. 4,20 ἡ δὲ Ἰουδαία εις τὸν αἰῶνα κατοικηθήσεται και Ἱερουσαλήμ εις γενεὰς γενεῶν.
- Ιωηλ. 4,20 Ἡ Ἰουδαία ὁμως θα κατοικηθῇ αἰωνίως και ἡ Ἱερουσαλήμ ἀπὸ γενεὰς εις γενεάν.
- Ιωηλ. 4,21 και ἐκζητήσω τὸ αἷμα αὐτῶν και οὐ μὴ ἀθώωσω, και Κύριος κατασκηνώσει ἐν Σιών.
- Ιωηλ. 4,21 Εγὼ θα τιμωρήσω τα ἔθνη δια το αἷμα το ἀθῶν, που ἔχυσαν. Δεν θα τους ἀθώωσω. Εἰς δε την Σιών θα κατοικήσῃ δια παντός ὁ Κυριος.